 କ୍ୟାନବ୍ୟାଙ୍କ ଫାଇନାନ୍ସିଆଲ ସର୍ଭିସେସ୍

ବନାମ

ଅଭିରକ୍ଷକ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

12 ଏପ୍ରିଲ, 2004

[ଏସ୍. ରାଜେନ୍ଦ୍ର ବାବୁ, ଡା. ଏଆର୍. ଲକ୍ଷ୍ମଣନ ଏବଂ

ଜି. ପି. ମାଥୁର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ]

ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନ୍ୟାୟାଳୟ (ପ୍ରତିଭୂତି କାରବାର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅପରାଧର ବିଚାର) ଅଧିନିୟମ, 1992:

ଧାରା 3 - ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ସେୟାର ଦଲାଲଙ୍କୁ ଅଧିସୂଚିତ କରାଯାଇଥିଲା - ଜଣେ ଗ୍ରାହକଙ୍କ ଅଂଶର, ଯାହା ସେୟାର ଦଲାଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିକ୍ରି କରାଯାଇଥିଲା, ବିକ୍ରି ଆୟ ଭାବରେ ପ୍ରାପ୍ତ ଅର୍ଥ - ଜବତ - ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିଲା, ଉକ୍ତ ଅର୍ଥ ଗ୍ରାହକଙ୍କର ଅଟେ ଏବଂ ସେୟାର ଦଲାଲ ତାହାକୁ ନ୍ୟାସରେ ଧାରଣ କରିଥିଲେ - ଯଦିଓ ସେୟାର ଦଲାଲ ଉକ୍ତ ଅର୍ଥକୁ ନିଜ ଅର୍ଥ ସହିତ ମିଶ୍ରଣ କରିଥିଲେ, ଦେୟ ପରିମାଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନ୍ୟାସୀଙ୍କ ସମଗ୍ର ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ଲାଗୁ କରିବାକୁ ଅଦାଲତକୁ ନ୍ୟାସ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 66 କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ - ଗ୍ରାହକ ଅର୍ଥ ପାଇବାକୁ ହକଦାର - ଭାରତୀୟ ନ୍ୟାସ ଅଧିନିୟମ, 1882 - ଧାରା 66

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅଂଶଧନକୁ ଜଣେ ସେୟାର ଦଲାଲ ଥିବା ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପରିମାଣ ପାଇଁ ବିକ୍ରି କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦେୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଇତି ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2ଙ୍କୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନ୍ୟାୟାଳୟ (ପ୍ରତିଭୂତି କାରବାର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅପରାଧର ବିଚାର) ଅଧିନିୟମ, 1992ର ଧାରା 3 ଅନୁଯାୟୀ ସୂଚିତ କରାଯାଇଥିଲା । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଘୋଷଣା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେ ଏହାର ଅଂଶ ବିକ୍ରୟ ଉପରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ପରିମାଣର ଜବତ ଅସିଦ୍ଧ ଥିଲା କାରଣ ଏହା ତାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ନଥିଲା, ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏହାକୁ ମୁକ୍ତ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହି ଆବେଦନକୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନ୍ୟାୟାଳୟ ଖାରଜ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ବ୍ୟଥିତ ହୋଇ, ଆବେଦନକାରୀ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 କେବଳ ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଜଣେ ପ୍ରତିନିଧି ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହିପରି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ନ୍ୟାସରେ ଥିବା ବିକ୍ରୟରୁ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ହୋଇଥିବା ପରିମାଣକୁ ହାସଲ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଉକ୍ତ ପରିମାଣକୁ ଅଭିରକ୍ଷକ ଜବତ କରିବା ଉଚିତ୍ ନଥିଲା କାରଣ ଏହା ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ଙ୍କ ର ସମ୍ପତ୍ତି ନଥିଲା ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରି, ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ: 1.1. ଜଣେ ସେୟାର ଦଲାଲ ଏବଂ ଗ୍ରାହକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପର୍କ ହେଉଛି ବିଶ୍ୱାସର ସମ୍ପର୍କ । ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଅଂଶଧନ ବିକ୍ରି କରିବାକୁ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ଙ୍କୁ କୁହାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ, ଏପରି ବିକ୍ରି ଆୟକୁ ତାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ଭାବେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅଧିକାରଭୁକ୍ତ ଅଟେ, ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 କେବଳ ଏହାକୁ ନ୍ୟାସରେ ଧାରଣ କରିଥିଲେ । ପ୍ରସଙ୍ଗର ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ, ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନ୍ୟାୟାଳୟ (ପ୍ରତିଭୂତି କାରବାର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅପରାଧର ବିଚାର) ଅଧିନିୟମ, 1992ର ଧାରା 3 ଅନୁଯାୟୀ ହୋଇଥିବା ଜବତ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅର୍ଥରେ ଲାଗୁ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ତେଣୁ, ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କର ଅର୍ଥ ଫେରସ୍ତ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି ।

ହର୍ଷଦ ଏସ୍. ମେହେଟ୍ଟା ବନାମ *ଅଭିରକ୍ଷକ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,* [1998] 5 SCC 1, ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିଲା ।

1.2. ଏପରିକି ଯଦି ଉକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି/ଅର୍ଥକୁ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ତାଙ୍କ ନିଜ ଅର୍ଥ ସହିତ ମିଶ୍ରଣ କରିଥିଲେ, ଭାରତୀୟ ନ୍ୟାସ ଅଧିନିୟମ, 1882ର ଧାରା 66 ଅନୁଯାୟୀ, ବକେୟା ରାଶି ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାଣ୍ଠି ଉପରେ ଏକ ଦେୟ ପାଇବାକୁ ଆବେଦନକାରୀ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ, ଫେରସ୍ତ ପାଇବା ପାଇଁ, ଅର୍ଥ ଜମା ହୋଇଥିବା ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆକାଉଣ୍ଟକୁ, ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବାର ଦାୟିତ୍ୱ ଦେଇ ଭାରାକ୍ରାନ୍ତ କରିପାରିନଥାନ୍ତେ । ଦେୟ ପରିମାଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନ୍ୟାସୀଙ୍କ ସମଗ୍ର ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ଲାଗୁ କରିବାକୁ ଅଦାଲତକୁ ନ୍ୟାସ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 66 କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ । ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିରୁ ସେ ଦାବି କରିଥିବା ଅର୍ଥ ପାଇବାକୁ ଆବେଦନକାରୀ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି । ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବକେୟା ଅର୍ଥ ଫେରସ୍ତ ପାଇଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉପଯୁକ୍ତ ପଦ୍ଧତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା: ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 166/1994

ବିବିଧ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 22/1993 ରେ ବମ୍ବେର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନ୍ୟାୟାଳୟର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବିଚାରପତିଙ୍କ 14.9.93 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀମାନେ, ମେସର୍ସ ଜନେନ୍ଦ୍ର ଲାଲ ଆଣ୍ଡ କମ୍ପାନୀ ପକ୍ଷରୁ ରୋହିତ କପାଡ଼ିଆ, କୁମାରୀ ସୁମିତା ଦତ୍ତ, ପ୍ରଦୀପ, ନୀଲେଶ ପାରିଖ ଏବଂ କୁମାରୀ ପୂଜା ଝା ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଜୟ ସାୱଲା, କୁମାରୀ ରୀନା ବଗ୍ଗା, ଏ. ସୁବ୍ବା ରାଓ ଏବଂ ପି. ପରମେଶ୍ୱରନ, (ଏନପି) ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ରାଜେନ୍ଦ୍ର ବାବୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା । ଏହି ଆବେଦନକୁ ଆଗତ କରୁଥିବା ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ନିମ୍ନରେ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା:

ରିଲାଏନ୍ସ ପେଟ୍ରୋ କେମିକାଲ୍ସ ଲିମିଟେଡର 10,00,000 ଅଂଶଧନକୁ 29 ଟଙ୍କା ପ୍ରତି ଅଂଶଧନ ହାରରେ ବିକ୍ରି କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ଙ୍କୁ ଜଣେ ଦଲାଲ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ । କୁହାଯାଏ ଯେ ସେହି ଅଂଶଧନଗୁଡ଼ିକ ବିକ୍ରି କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ବିକ୍ରି ଆୟଗୁଡିକୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ତାହା ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ଦାୟୀ ଅଟନ୍ତି । ତେବେ ଦେୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଇତି ମଧ୍ୟରେ, ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନ୍ୟାୟାଳୟ (ପ୍ରତିଭୂତି କାରବାର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅପରାଧର ବିଚାର) ଅଧିନିୟମ, 1992ର ଧାରା 3 ଅନୁଯାୟୀ ନିଯୁକ୍ତ ଅଭିରକ୍ଷକ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 କୁ ସୂଚିତ କରିଥିଲେ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଜବତ ହୋଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅଦାଲତରେ ଏକ ଘୋଷଣା ପାଇଁ, ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ 2.90 କୋଟି ଟଙ୍କା ତାଙ୍କ 'ଅଧିକାରଭୁକ୍ତ' ସମ୍ପତ୍ତି ନଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ସେହି ପରିମାଣର ଜବତ ଅସିଦ୍ଧ ଅଟେ, ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଉକ୍ତ ଅର୍ଥକୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏକ ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା ।

14 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 1993 ରେ ଏହାର ଆଦେଶ ମାଧ୍ୟମରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଅନୁରୋଧଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ଖାରଜଟି ଏହି କାରଣରୁ ହୋଇଥିଲା ଯେ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆକାଉଣ୍ଟରେ ଅର୍ଥ ଜମା ହୋଇଥିଲା କିମ୍ବା ପଡି ରହିଥିଲା ବୋଲି ଦର୍ଶାଇବାରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅଦାଲତ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଅର୍ଥକୁ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ଙ୍କର ଭୂସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ କେବଳ ଏକ ଦେୟ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଏହି ଅର୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ସେ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ । ଏହି ଆଦେଶ ଏଠାରେ ଆକ୍ଷେପିତ ହୋଇଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ଙ୍କର ମାମଲା ଅଟେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ପ୍ରାୟ 3 କୋଟି ଟଙ୍କା ତାଙ୍କ ଭାଇଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ବାଧ୍ୟ ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ ଭାଇ ହର୍ଷଦ ମେହଟ୍ଟାଙ୍କ ବକେୟା ରାଶି ତୁଳନାରେ 2.90 କୋଟି ଟଙ୍କା ପ୍ରତିବଦଳ କରିବାକୁ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଗତ ମାମଲା ହେଉଛି; ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 କେବଳ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ପ୍ରତିନିଧି/ଦଲାଲ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ; ସେ ସେମାନଙ୍କର ଅଂଶଧନ ବିକ୍ରୟରୁ ପାଇଥିବା ରାଶିକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିଦେବା ଉଚିତ୍; ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଶିକୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯାଇ ନାହିଁ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ତାହାକୁ ଆବେଦନକାରୀ ପାଇଁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ନ୍ୟାସରେ ଧାରଣ କରିବେ; ଏହା ତାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ନୁହେଁ; ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1/ଅଭିରକ୍ଷକ ସମ୍ପତ୍ତି ଜବତ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ କାରଣ ଏହା 'ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2' ଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ନୁହେଁ ।

ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ଉକ୍ତ କାରବାରକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିନାହାନ୍ତି ।

ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ଆଇନର ଯେଉଁ ସ୍ଥିତିକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି, ତାହା ହେଉଛି ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ଙ୍କ ପାଖରେ ଥିବା ଅର୍ଥରାଶି ତାଙ୍କର କି ନୁହେଁ । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 11 (1) ଅନୁଯାୟୀ, ଜବତ ସମ୍ପତ୍ତିର ନିକାଶ ନିମନ୍ତେ ଅଭିରକ୍ଷକଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନ୍ୟାୟାଳୟ କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ ଅଟେ । *ହର୍ଷଦ ଏସ୍. ମେହଟ୍ଟା* ବନାମ *ଅଭିରକ୍ଷକ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,* [1998] 5 SCC 1 ମାମଲାରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଥିଲେ ଯେ ଯଦି ଜବତ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଅଧିସୂଚିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ କୌଣସି ସ୍ୱାର୍ଥ, ଅଂଶଧନ, ସ୍ୱତ୍ୱ କିମ୍ବା ଅଧିକାର ଅଛି, ତେବେ ଏହାକୁ ନିର୍ବାପିତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ

କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିର ନିକାଶ କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ଯାହା ଅଧିସୂଚିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ହୋଇନଥିବ ।

ଏହି ମାମଲାରେ, ଏହା ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ସ୍ଥିତି ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଅଂଶଧନ ବିକ୍ରି କରିବାକୁ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ଙ୍କୁ କୁହାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ଏପରି ବିକ୍ରିର ଆୟକୁ ତାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ଭାବେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅଧିକାରଭୁକ୍ତ ଅଟେ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 କେବଳ ଏହାକୁ ନ୍ୟାସରେ ଧାରଣ କରିଥିଲେ । ଜଣେ ସେୟାର ଦଲାଲ ଏବଂ ଗ୍ରାହକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପର୍କ ହେଉଛି ବିଶ୍ୱାସର ସମ୍ପର୍କ । ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅର୍ଥ (2. 90 କୋଟି ଟଙ୍କା) ରେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 3 ଅନୁଯାୟୀ ହୋଇଥିବା ଜବତ ଲାଗୁ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ, ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ଟଙ୍କା ଫେରସ୍ତ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅଧିକାରଭୁକ୍ତ ଅର୍ଥର ସନ୍ଧାନ ପାଇଁ, ଏହି ନ୍ୟାୟଳୟ ଏହା ଜରୁରୀ ବୋଲି ବିବେଚନା କରିଥିଲେ ଯେ ବିକ୍ରି ଆୟ ଏବଂ ପ୍ରତିବଦଳର ଆରୋପିତ ଦାବି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଧିକ ତଥ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହି ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା 6 ଫେବୃଆରୀ, 2001 ରେ ଏକ ଆଦେଶ ପାରିତ କରାଯାଇଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ଙ୍କୁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ତଥ୍ୟଗୁଡିକୁ ପ୍ରକାଶ କରି ଏକ ସତ୍ୟପାଠ ଦାଏର କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା:-

(a) କେଉଁ ତାରିଖ ଗୁଡ଼ିକରେ ଏବଂ କେଉଁ ପକ୍ଷଙ୍କୁ ଉକ୍ତ 10 ଲକ୍ଷ ଅଂଶଧନର ଆରୋପିତ ବିକ୍ରି କରାଯାଇଥିଲା;

(b) ଯେଉଁ ପଦ୍ଧତି ଏବଂ ତାରିଖରେ ଉକ୍ତ ଅଂଶଧନଗୁଡ଼ିକର ମୂଲ୍ୟ ଆଦାୟ ହୋଇଥିଲା;

(c) ଯେଉଁ ଉପାୟରେ ସେ ସେହି ଅଂଶଧନଗୁଡ଼ିକର ବିକ୍ରିରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ଆୟ ସହିତ କାରବାର କରିଥିଲେ ତାହା ସେହି ଅଂଶଧନଗୁଡିକର ବିକ୍ରୟରୁ ଆଦାୟ ହୋଇଥିଲା ବୋଲି ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା;

(d) ଯେଉଁ ବ୍ୟାଙ୍କରେ ଉକ୍ତ ଅଂଶଧନଗୁଡ଼ିକର ବିକ୍ରିର ଆୟ, ଯଦି କିଛି ଥାଏ, ଜମା କରାଯାଇଥିଲା, ତାହାର ଆକାଉଣ୍ଟ ବିବରଣୀ (ଯେତେଦୂର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ); ଏବଂ (e). ଯଦି ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାରବାରର ବ୍ୟବସ୍ଥା କିମ୍ବା ସମାଯୋଜନ ମାଧ୍ୟମରେ କୌଣସି ଦେୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ତେବେ ଯେଉଁ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ସହିତ ସେହି କାରବାର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେହି କାରବାର ଗୁଡିକର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିବରଣୀ ।

ପ୍ରତିବଦଳ ଦାବି ଉପରେ ତାଙ୍କର ସ୍ଥିତିକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରି ଏକ ସତ୍ୟପାଠ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ତାଙ୍କ ଭାଇଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ବିବରଣୀଗୁଡ଼ିକ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ଏବଂ ତାଙ୍କ ଭାଇଙ୍କୁ ଉକ୍ତ କାରବାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସିବିଆଇ କିମ୍ବା ଆୟକର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ହେପାଜତରେ ଥିବା ଦସ୍ତାବିଜ ଏବଂ ରେକର୍ଡଗୁଡ଼ିକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିବାର ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଏହି ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ଏକ ସତ୍ୟପାଠ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ; ଯାହା ସହିତ ସେ 3 ମାର୍ଚ୍ଚ, 1992 ର ଏକ ଚୁକ୍ତି ଟିପ୍ପଣୀ ସଂଲଗ୍ନ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ ରିଲାଏନ୍ସ ପେଟ୍ରୋର 10 ଲକ୍ଷ ଅଂଶଧନକୁ 29 ଟଙ୍କା ପ୍ରତି ଅଂଶଧନ ହାରରେ ହର୍ଷଦ ମେହଟ୍ଟାଙ୍କୁ ବିକ୍ରି କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ଦ୍ୱାରା ସେ ପ୍ରଥମ ପ୍ରସଙ୍ଗର ଉତ୍ତର ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଯଦିଓ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଦଲିଲଗୁଡ଼ିକ ଯାଞ୍ଚ କରିବା ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ସମୟ ଏବଂ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିଆଯାଇଥିଲା, ତଥାପି ସେ କୌଣସି ନା କୌଣସି ଆଧାରରେ ଆଇନଗତ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଗ୍ରହଣୀୟ ନଥିବା (b) ଠାରୁ (e) ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରତିକୂଳ ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିଥିଲା । 6 ଅଗଷ୍ଟ, 2001 ରେ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ଙ୍କ ଭାଇ ହର୍ଷଦ ମେହଟ୍ଟା ଏକ ସତ୍ୟପାଠ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ସେ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ଦାବିଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ସେ କୌଣସି ପ୍ରତିବଦଳ ଦାବି କରୁନାହାଁନ୍ତି ।

ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନର ଜବାବରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ନିମ୍ନୋକ୍ତ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ:

> "...... ମୋ ମତରେ ଏହା ଠିକ୍ ଯେ ମାର୍ଚ୍ଚ 1992ର କୌଣସି ଏକ ସମୟରେ, ରିଲାଏନ୍ସ ପେଟ୍ରୋକେମିକାଲ୍ସ ଲିମିଟେଡର 10 ଲକ୍ଷ ଅଂଶଧନ ବିକ୍ରି ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀ ମୋ ସଂସ୍ଥା ସହିତ ଏ ବିଷୟରେ ଯୋଗାଯୋଗ କରିଥିଲେ । ମୋର ମନେ ହେଉଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଉକ୍ତ ବିକ୍ରିର କାରବାର 1992 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ/ଏପ୍ରିଲ ମାସରେ ହୋଇଥିଲା । ମୁଁ ବୁଝିପାରୁଛି ଯେ ମୋ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ଏହି କାରବାରଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିକ୍ରି ଆୟ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି । କେବେ ଟଙ୍କା ମିଳିଛି, ତାହା ମୁଁ ସଠିକ୍ ଭାବେ କହିପାରିବି ନାହିଁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ଯେ ମୋ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ଏହି ବିଷୟରେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅର୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ମୁଁ ମତ ରଖୁଛି ଯେ

ଯେତେବେଳେ ସିବିଆଇ ଦ୍ୱାରା ଆକାଉଣ୍ଟକୁ ଅଚଳ କରାଯାଇଥିଲା ସେତେବେଳେ ସଂସ୍ଥାର ଆକାଉଣ୍ଟରେ 2.9 କୋଟି ଟଙ୍କାରୁ ଅଧିକ ଜମା ରହିଥିଲା ......"

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ସେ ଅର୍ଥ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ବୋଲି ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ଙ୍କ ସ୍ପଷ୍ଟ ସ୍ୱୀକାରକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ, ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ଅର୍ଥ ଫେରସ୍ତ ପାଇବାକୁ ହକଦାର, କାରଣ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ଏହି ଅର୍ଥକୁ ନ୍ୟାସରେ ଧାରଣ କରିଛନ୍ତି । ଯଦିଓ ଭାରତୀୟ ନ୍ୟାସ ଅଧିନିୟମ, 1882 (ନ୍ୟାସ ଅଧିନିୟମ) ର ଧାରା 66 ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ଉକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି/ଅର୍ଥକୁ ନିଜ ଅର୍ଥ ସହିତ ମିଶ୍ରଣ କରିଛନ୍ତି, ଆବେଦନକାରୀ ଦେୟ ରାଶି ପାଇଁ ସମଗ୍ର ପାଣ୍ଠି ଉପରେ ଏକ ଦେୟ ପାଇବାକୁ ହକଦାର । ତେଣୁ ଆମେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନ୍ୟାୟାଳୟର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ସହିତ ସହମତ ହୋଇପାରିବୁ ନାହିଁ ଯାହା ଫେରସ୍ତ ଦାବି ପାଇଁ ଟଙ୍କା ଜମା ହୋଇଥିବା ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆକାଉଣ୍ଟକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ଚାପ ପକାଇଥିଲା । ନ୍ୟାସ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 66 ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ନ୍ୟାସୀଙ୍କ ସମଗ୍ର ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଦେୟ ରାଶି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ଦେୟ ଲାଗୁ କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରେ ।

ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଏହାର ଅର୍ଥକୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆବେଦନ ଉପରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ମତକୁ ବଜାୟ ରଖିପାରିବୁ ନାହିଁ । ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ମଧ୍ୟରୁ 2.90 କୋଟି ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅର୍ଥରାଶି ପାଇବାକୁ ଆବେଦନକାରୀ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି ।

ତେଣୁ, ଆମେ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଉଛୁ, ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବକେୟା ଅର୍ଥ ଫେରସ୍ତ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ପଦ୍ଧତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସହିତ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରୁଛୁ ।

ଆର୍. ପି. ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷା ରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ସୁଶ୍ରୀ ସଙ୍ଗୀତା ଲେଙ୍କା,
ଅନୁବାଦିକା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ